

رهبری

آیا تا به حال توجه کردهاید که اکثر ورزشهای تیمی، وظیفهای به نام کاپیتان دارند؟ از قضا عموما کسی به عنوان کاپیتان انتخاب می شود که سایر افراد تیم به حرف او گوش کنند. آیا لازم است که کاپیتان حتما بهترین بازیکن زمین باشد؟ یا مهمتر است که بتواند اعضا را برای انجام وظایفشان ترغیب کند؟

کاپیتان نقشی کلیدی در موفقیت یک تیم ورزشی دارد و در واقع دستیار اول سرمربی در زمین مسابقه است. او باید بتواند به اعضای تیم کمک کند در زمین به خوبی از پس مسئولیتهای خود بر بیایند. پس از نظر شخصیتی باید مورد قبول بازیکنان تیم باشد. در واقع، زمانی که مسابقه شروع شده و مربی دیگر در زمین نیست که بتواند بازیکنان را کمک کند، این کاپیتان است که نقش رهبری را بر عهده می گیرد. رهبر یک تیم با ایجاد اعتماد و انگیزه در افراد، آنها را برای رسیدن به هدف آماده می کند. با این حال، وجود رهبر به تنهایی کافی نیست. بلکه لازم است همهی افراد از او پیروی و با یکدیگر به خوبی همکاری کنند. یک رهبر واقعی باید مطمئن شود که همه افراد تیم، سخت کوشانه به دنبال رسیدن به هدف مشترک هستند.

♦ ویژگی های یک رهبر

همه ی ما تصویری (هرچند شاید کمی مبهم) از خصوصیات رهبران در ذهن خود داریم. اما آیا می توان گفت رهبران موفق، ویژگیهای مشترکی دارند و از قوانین یکسانی پیروی می کنند؟ آیا یک رهبر موفق در یک شرکت بزرگ مثل گوگل، شباهتی با کاپیتان یک تیم ورزشی دارد؟ چه تشابهی میان رهبری تاثیرگذار در صنعت دارو، با رهبری یک گروه موسیقی وجود دارد؟

هر رهبر موفقی نیاز دارد تا از خودش بپرسد که "هدف چیست؟". او باید همه اعضای تیم را از جهت حرکت و هدف آگاه کند تا بتواند از آنها برای رسیدن به این هدف کمک بگیرد. او نه تنها آینده را میبیند، بلکه باید بتواند آینده را بسازد. او باید بداند که لازمه موفقیت چیست و برای رسیدن به آن لازم است که چگونه عمل کنیم.

✓ قانون دوم: دست به کار بودن

هیچ کسی نمی تواند فقط با دستور دادن و کار نکردن، رهبر موفقی باشد. رهبر باید راههای رسیدن به هدف را پیدا کند و چشم انداز و استراتژیها را، قدم به قدم، به عمل تبدیل کند. او می داند چه کاری را خودش انجام دهد و چه کاری را به دیگران بسپارد.

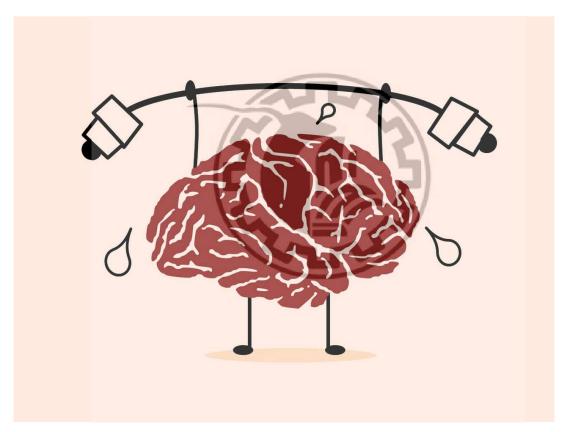
🗸 قانون سوم: استفاده از استعدادهای کنونی

رهبر باید بتواند استعدادهای اعضا را پیدا، آنها را رشد داده و در نهایت از آنها استفاده کند تا به نتیجه و هدفی که تیم دارد دست پیدا کنند. اوست که باید تصمیم بگیرد چه کسی در این مسیر کسب و کار و تجارت با ما همراه باشد. او مهارت های مورد نیاز را تشخیص می دهد، افراد با مهارت را در نظر می گیرد و آن ها را در مسیر کسب و کار خود همراه می کند. او به افراد کمک می کند که در نهایت تیم رو به جلو حرکت کند.

🗸 قانون چهارم: ساختن نسل آينده

علاوه بر استفاده و رشد استعدادهایی که اکنون در تیم حاضر هستند، رهبر باید آینده ی دور را هم ببیند و در نظر داشته باشد که در آینده چه کسانی قرار است وظایف تیم را برعهده بگیرد. پس باید تلاش کند که افراد تواناییها و استعدادهای خود را رشد بدهند تا بتوانند برای تیم فردا، مفیدتر از امروز باشند.

رهبر باید خودش مثالی از یک شخص در حال رشد باشد تا بتواند سایر اعضا را هم به رشد و پیشرفت ترغیب کند. رهبر موفق هرگز نمی تواند خود را به چیزی که "میداند" و چیزی که "دارد" محدود کند. او همواره در حال یادگیری است. از شکستها، موفقیتها، وظایف، کتابها، کلاسها، افراد و حتی زندگی، درس میگیرد. در تصمیم گیری مهارت دارد و میتواند در شرایط سخت جسورانه تصمیم بگیرد. به توانایی های خود اطمینان دارد و میتواند در شرایط مختلف با مشکلات و ابهام کنار بیاید.

♦ تفاوت رهبری و مدیریت

با وجود نزدیک بودن این دو مفهوم، تفاوت هایی بنیادین بین آن ها وجود دارد که لازم است به آن دقت کنیم. برای نشان دادن این تفاوت بهتر است تعریف هر یک را مرور کنیم:

- رهبری به معنای انتخاب یک هدف مشترکِ تیمی است. رهبر خود پیشگام در مسیر است و وظیفه دارد سایر اعضای تیم را برای دنبال کردن این هدف متقاعد کند.
- مدیریت به معنای کنترل و هدایت افراد یک تیم برای انجام اهداف تعیین شده توسط رهبر است. مدیر باید مطمئن شود که همه ی کارها به نحوی که تعیین شدهاند در حال تکمیل هستند.

مدیریت بدون رهبری به معنای کنترل افراد و منابع است. مدیر باید مطمئن شود که همه چیز در جهت اهداف تعیین شده پیش می رود. برای مثال، یک داور بازی فوتبال دو تیم حریف را مدیریت می کند تا در چارچوب قوانین بازی رفتار کنند. یک داور نمی تواند رهبر باشد، چرا که در داوری تغییر و جهت گیری جدیدی اتفاق نمی افتد. (قطعا شما دوست ندارید که داور جهت بازی را به نفع حریف تغییر دهد؟

رهبری بدون مدیریت به معنای تعیین یک هدف یا جهت است بدون درنظر گرفتن چگونگی رسیدن به آن. این افراد تیم هستند که سخت تلاش می کنند، کارها را بر عهده می گیرند و رسیدن به هدف را امکان پذیر می کنند.

در دنیای واقعی رهبرانی هستند که لزوما مدیریت نمی کنند. برای مثال، یک کارآفرین کسب و کار خود را راه اندازی میکند. شبکه ای از افراد و روابط میسازد، و ایده هایی برای تولید محصول میدهد. با این حال او میتواند برای مدیریت این کسب و کار به شخص دیگری، مثل مدیر کارخانه تولید خود، تکیه کند. مدیر کارخانه افراد مناسب را به کار می گیرد، محصول مناسب تولید میکند و کسب و کار را می چرخاند.

در نهایت می توان گفت که یکی از مهم ترین تفاوتهای مدیریت و رهبری، در افق زمانی آنها برای حل مسائل است. رهبر باید بتواند مسائل و مشکلاتِ آینده ی بسیار دور را ببیند و تیم را برای مواجهه با آنها آماده کند. اما وظیفه ی مدیر این است که هرچه سریع تر مشکل پیش رو را حل کرده و سپس به سراغ حل مسائل بعدی برود.

♦ چالشهای رهبری

شاید به نظر برسد که رهبر بودن فقط دستور دادن و تصمیم گرفتن است و کار سختی نیست. اما در حقیقت این کار سختیهای خاص خود را دارد که باعث می شود خیلیها از قبول این مسئولیت خودداری کنند یا اینکه نتوانند به خوبی از عهده ی آن بربیاید. کمتر موقعیتی را می توان تصور کرد که رهبر با چالش مواجه نباشد. چالش هایی که یک رهبر با آن مواجه است را در سه دسته می توان بیان کرد: چالش های بیرونی، که از افراد و شرایط ناشی می شود؛ چالش های درونی، که از شخص رهبر نشات می گیرد؛ و چالش هایی که ذات رهبر بودن دربردارد.

- ✓ بحران های مالی، حقوقی، سیاسی، و حتی روحی (مثل بی انگیزه بودن)
 - ✓ اعمال قدرت توسط نهادهای سیاسی اقتصادی

یک رهبر موفق در برابر چالش های بیرونی می ایستد و نمی گذارد چیزی هدف و ماموریت گروه را به خطر بیندازد. اگر رهبر در مقابله با چالش های بیرونی ضعیف عمل کند این حس بی اعتمادی و ترس به افراد دیگر گروه نیز منتقل می شود و کار گروه مختل می شود. رهبر باید در یافتن راه حل خلاقیت داشته باشد. یک رهبر موفق زمانی که به نظر می رسد دنیا به آخر رسیده، می تواند شروع جدیدی داشته باشد.

یک رهبر خوب بهترین عمکرد را از چیزی که هست به نمایش می گذارد، اما علاوه بر آن، محدودیت ها و ضعف های خود را آشکار می کند. معمولا پذیرش ضعف ها و ویژگی ها و مقابله با آن ها همان چیزی است که یک رهبر معمولی را به رهبری موفق تبدیل می کند.

• چالش های ذاتی رهبر بودن

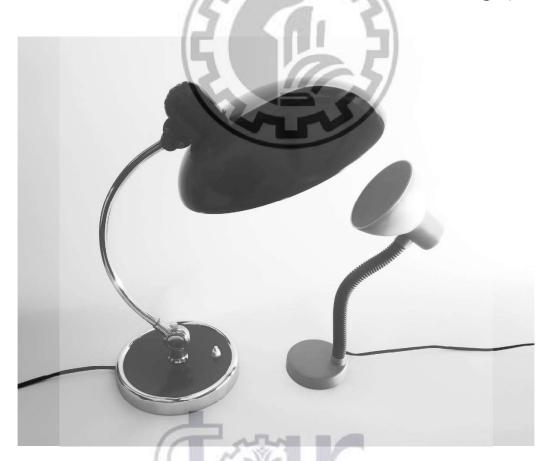
رهبر بودن به معنای پذیرفتن مسئولیت برای افراد گروه، هدف، و ماموریت گروه است. به علاوه رهبر نماینده گروه در برابر جامعه است و نیز باید محافظ گروه باشد. این مسئولیت های سنگین با وجود اینکه در بعضی موارد با دیگران تقسیم میشوند اما عمدتا رهبر کسی است که بار آن ها را به دوش میکشد. یک رهبر موفق میداند باید به هدف چشم داشته باشد، مسئولیت کار را با دیگران تقسیم کند، و برای خود زمان کنار بگذارد.

♦ سبک های رهبری

شباهتهای رهبرها را مقایسه کردیم. اما آیا همهی آنها به یک شکل تیم را به جلو میرانند؟ یا تفاوتهایی هم با یکدیگر دارند؟ در این قسمت سبکهای مختلف انجام اینکار را بررسی میکنیم. سبک رهبری به معنای چگونگی جهت دهی، برنامه ریزی و انگیزش اعضای تیم است. دسته بندی های مختلفی برای آن ارائه شده است. ما سه سبک متداول را بررسی میکنیم:

✓ استبدادی

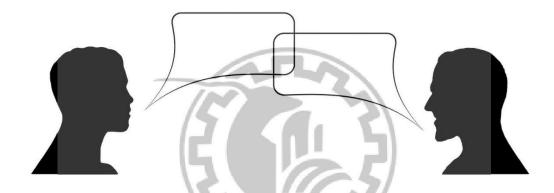

رهبران استبدادی میخواهند همه کارها را خود انجام دهند. فقط خودشان اعمال قدرت میکنند و تصمیم میگیرند. اغلب دیگران را در جریان کارشان قرار نمیدهند. اگر عضوی از یک تیم با رهبری مستبد باشید معمولا هرکاری به شما گفته شود بی چون و چرا باید انجام دهید.

یک رهبر مستبد قدرتش را با اجبار، ترساندن دیگران، تهدید ، تشویق و تنبیه و به نمایش میگذارد. او سریع تصمیم میگیرد و پاسخی به سوالات دیگران نمیدهد، ایدههای دیگران برایش ارزشمند نیست. با انتقاد و مخالفت میانه خوبی ندارد و بیشتر به فکر موقعیت و قدرت خودش است.

این گونه رهبری معمولا ترس و عدم اعتماد دیگران را به همراه دارد. در چنین فضایی هرکس به فکر موقعیت خود است. ایده های خلاقانه و جدید و پیشرفت های فردی و گروهی فدا میشود.

✓ رهبری مشارکتی یا دموکراتیک

در این روش، رهبر تیم و یک یا چند نفر از اعضای تیم، در فرایند تصمیم گیری مشارکت می کنند. کارها و چگونگی انجام آن ها را معین می کنند. رهبر گروه با در نظر گرفتن نظرات دیگران تصمیم نهایی را می گیرد. این روش معمولا زمانی مناسب است که رهبر بخشی از اطلاعات لازم را دارد اما دانای کل نیست. این روش برای هر دو طرف سودمند است و به تصمیم درست تری می انجامد.

در تیمی که به این شکل رهبری می شود، به دلیل ایجاد فضایی برابر و عادلانه برای همه ی افراد تیم روابط افراد با یکدیگر بهتر است و هر فرد حس می کند ارزشمند است.

✓ رهبرى تفويضى يا آزادمنشانه

در این روش رهبر به اعضا اجازه می دهد تصمیم گیری کنند. با این حال رهبر مسئول تصمیم گرفته شده است. این روش زمانی مناسب است که اعضا توانایی تحلیل موقعیت و دانش لازم برای تصمیم گیری را داشته باشند. این روشی برای شانه خالی کردن از زیر بار مسئولیت رهبری نیست. بلکه به معنای اعتماد به اعضای گروه است.

یک رهبر خوب از هر سه سبک در شرایط مختلف استفاده می کند. برای مثال برای یک عضو جدید گروه که تازه کار است، رهبر میتواند با به کارگیری سبک استبدادی برای او نقش مربی را بازی کند و مهارت های لازم را به او آموزش دهد.

در موارد حساس و اضطراری گاهی برای تصمیم گیری گروهی فرصت نیست. یک نفر باید سریع و مطمئن تصمیم بگیرد. در این حالت نیز سبک رهبری استبدادی به کار میآید.

برای افرادی که کار خود را بلدند روش مشارکتی گزینه خوبی است. رهبر مشکل را میداند اما تمام اطلاعات لازم برای حل آن ها را ندارد. در این حالت بهترین راه تصمیم گیری جمعی و مشارکت همه اعضای تیم برای حل مشکل است.

سبک تفویضی برای زمانی که اعضای تیم بیشتر از رهبر خود میدانند و میتوانند کار خود را انجام دهند مناسب است.

باشكاه شريف

♦ خلاصه فصل

در این فصل دیدیم که هر تیمی نیاز دارد تا شخصی را از میان خود به عنوان رهبر انتخاب کند. این شخص وظیفه دارد برای کل تیم اهداف و چشم انداز تعیین کند و اعضا را برای رسیدن به آن کمک کند. اعضای تیم باید یکدل و یکصدا شده و از تصمیمات او پیروی کنند تا تیم به نتیجه برسد. خودش هم در انجام کارها حداکثر تلاش خود را بکند و انتظار نداشته باشد که فقط دیگران باشند که کار کنند و خود فقط دستورات را صادر کند. این شخص باید بتواند از استعدادهای افراد تیم به خوبی استفاده کند و آنها را روز آنها را روز بهتر کند تا تواناییهای خود را توسعه بدهند. همچنین باید حواسش به مهارتهای خودش هم باشد تا بتواند آنها را روز بهتر کند. توقف و رکود برای هر شخصی، نتیجهای جز تحلیل رفتن و زوال ندارد.

رهبر بودن کار سادهای نیست و شخص باید از تواناییهای مخصوص رهبری برخوردار باشد تا بتواند از عهدهی آن به خوبی بر بیاید. مشکلاتی که رهبر در مسیر پیش روی خود میبیند میتواند حاصل شرایط بیرونی، داخلی و یا ذات رهبری تیم باشد.

البته رهبری سبکهای متفاوتی دارد؛ بعضی افراد به صورت استبدادی، اشخاصی به صورت مشارکتی، و گروهی دیگر هم آزاداندیشانه تیم را رهبری میکنند. نمی توان گفت که یک سبک، تماما از سبک دیگر بهتر یا بدتر است. اما می توان ادعا کرد که در بعضی شرایط، استفاده از سبکهای خاصی، بر بقیه سبکها ارجحیت دارد.

***فعاليت بيشتر

پانتومیم رهبری

هرکدام از دانش اموزان، لیستی از ویژگی های کلیدی رهبر بودن را انتخاب کنند. از یک نفر (مبصر) بخواهید به جلوی کلاس بیاید و ویژگی ها را روی تابلو بنویسد. هم زمان شما نیز ویژگی ها را روی تکه های کوچک نوشته و درون جعبه ای بگذارید. برای مثال ویژگی هایی مثل صداقت، ریسک پذیری، هرف داشتن، احترام گذاشتن و....

افراد را به گروه های ۳ یا ۴ نفره تقسیم کنید. سپس از آن ها بخواهید نماینده ای انتخاب کنند که برای برداشتن تکه کاغذ از درون جعبه جلو برود. هر گروه باید یک نمایش برای ویژگی ها طراحی و اجرا کند. بقیه افراد کلاس حدس می زنند آنها کدام ویژگی را مد نظر دارند.

♦ سایتهای مفید

https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2984095

www.teamtechnology.co.uk/leadership/management/definitions-of-leadership-and-management/definitions-of-leadership-and

منابع

1-WHAT IS LEADERSHIP?, Dave Ulrich -Professor, Stephen M. Ross School of Business, University of Michigan and Partner, the RBL Group

- 2-Leaders Eat Last: Why Some Teams Pull Together and Others Don't, Simon Sinek
- 3-http://ctb.ku.edu/en/table-of-contents/leadership/leadership-ideas/
- 4-http://www.nwlink.com/~donclark/leader/leadstl.html

